

अथ यानि पृथिव्यायतनानि सत्त्वानि स्तुतिं लभन्ते तान्यतो ऽ नुक्रमिष्यामः ।
तेषामश्वः प्रथमागामी भवति । अश्वो व्याख्यातः *) । तस्यैषा भवति ॥ १ ॥ **)

मा नो मित्रो वरुणो अर्यमायुरिन्द्र ऋभुक्षा मरुतः परिख्यन् ।
यद्वाजिनो देवजातस्य सप्तेः प्रवक्ष्यामो विदथे वीर्याणि ॥

यद्वाजिनो देवैर्जातस्य सप्तेः सर्पास्य प्रवक्ष्यामो यज्ञे विदथे वीर्याणि मा नस्त्वं मित्रश्च
वरुणश्चार्यमा चायुश्च वायुरयन इन्द्रश्चोरुक्षयण ऋभूणां राज्ञेति वा मरुतश्च परिख्यन् ॥
शकुनिः शक्नोत्युन्नेतुमात्मानं शक्नोति नदितुमिति वा शक्नोति तक्तितुमिति वा सर्वतः
शंकरो ऽ स्त्विति वा शक्नोतेर्वा । तस्यैषा भवति ॥ ३ ॥

कनिक्रदज्जनुषं प्रब्रुवाण इयर्ति वाचमरितेव नावम् ।

*) II, 27. vgl. I, 12.

**) Die Handschriften geben hier folgendes Stück, welches aus dem Texte zu verweisen ist. Die Zahlbezeichnung der Abschnitte ist übrigens beibehalten.

अश्वो वोढा सुखं रथं हसनामुपमन्त्रिणः ।

शेषो रोमणवन्तौ भेदौ वारिन्मण्डूक इहति

इन्द्रायिन्दो परि स्रव ॥

अश्वो वोढा सुखं वोढा रथं वोढा । सुखमिति कल्याणानाम कल्याणं पुण्यं सुहितं
भवति सुहितं गम्यतीति वा । हसैता वा पाता वा पालयिता वा । शेषमृहतीति
वारि वारयति ॥

मानो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ २ ॥